TRGOVAČKI SUD U PAZINU
PAZIN

Zagreb, 04.11.2026.

Stečajni dužnik: **ČEGRANE d.o.o.** sa sjedištem u Vrsaru, Marina Vrsar bb, OIB: 69540119809

Žalitelj: **Florim Seferi** iz Vrsara, Brostolade 33, OIB: 66139778752, kojeg zastupaju odvjetnici u Krivić, Paripović & Partneri odvjetničko društvo d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Trg Dražena Petrovića 3

Poslovni broj: **St-248/2026**

ŽALBA

prilozi
putem eKomunikacije

---

[1] Žalitelj ovim putem obavještava da je za zastupanje u ovom predmetu opunomićio odvjetnike u Krivić, Paripović & Partneri odvjetničko društvo d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Trg Dražena Petrovića 3, te sukladno tome predlaže da se sva daljnja pismena dostavljaju putem punomoćnika žalitelja.

Dokaz: *punomoć za zastupanje*

[2] Žalitelj podnosi žalbu protiv rješenja Trgovačkog suda u Pazinu u predmetu St-248/2026 od 22. listopada 2026., kojim je otvoren stečajni postupak nad dužnikom ČEGRANE d.o.o. dana 22. listopada 2026. u 10:25 sati. Rješenje pobija u cijelosti zbog bitnih povreda odredaba postupka, pogrešno ili nepotpuno utvrđenoga činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava.

Žalitelj je osoba koja je bila ovlaštena za zastupanje dužnika po zakonu do nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka.

[3] Žalitelj ističe bitnu povredu iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku, sukladno primjeni članka 10. Stečajnog zakona, jer pobijano rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama, a razlozi koji postoje su nejasni i međusobno proturječni.

Prvostupanjski sud obrazlaže postojanje stečajnog razloga u točki 7. obrazloženja, u kojoj se navodi da *„iz prijedloga FINA-e proizlazi postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje“.* Sud se time ograničio na mehaničko preuzimanje podatka FINA-e o broju dana blokade sa stanjem na dan 29. lipnja 2026., a da nije ocijenio je li dužnik doista trajnije nesposoban ispunjavati svoje dospjele obveze, iako je upravo to odlučna činjenica u smislu članka 6. stavka 1. SZ-a.

Sud se u obrazloženju nije osvrnuo na iskaz člana uprave dužnika dan na ročištu 02. rujna 2026., u kojem je navedeno da dužnik obavlja djelatnost, posluje, ima pet zaposlenika te da postoji namjera i mogućnost odblokade računa.

Sud nadalje nije ocijenio godišnji financijski izvještaj dužnika za 2025. godinu, koji se nalazi u spisu (podaci iz Registra godišnjih financijskih izvještaja koje je dostavila sama FINA uz prijedlog, kao i bilanca na dan 31. prosinca 2025. priložena uz prijedlog Republike Hrvatske), a iz kojeg proizlazi da dužnik posluje s dobiti, ima pozitivan kapital, odnosno da njegova imovina premašuje ukupne obveze.

Bez ocjene tih dokaza nije moguće ispitati zakonitost zaključka o postojanju stečajnog razloga.

Razlozi pobijanog rješenja proturječni su i ranijem rješenju istog suda poslovni broj St-248/2026-17 od 18. rujna 2026., u kojem je sud utvrdio da dužnik nema u vlasništvu nekretnine te da njegova imovina nije dovoljna ni za namirenje troškova postupka od oko 1.500,00 eura, iako je u spisu već od 30. lipnja 2026. postojao podatak FINA-e da dužnik u bilanci iskazuje građevinske objekte u vrijednosti od 44.954,00 eura i ukupnu aktivu od 306.748,00 eura.

Žalitelj, dakle, smatra da sud nije utvrdio niti ocijenio cjelovito imovinsko i financijsko stanje dužnika, nego je odluku zasnovao isključivo na formalnom podatku o eventualnom trajanju blokade.

[4] Sud je nadalje propustio utvrditi činjenice iz kojih bi se moglo zaključiti da dužnik nije u mogućnosti trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze.

Iz godišnjeg financijskog izvještaja dužnika za 2025. godinu, koji se već nalazi u spisu, proizlazi da je dužnik u 2025. godini ostvario dobit od 37.412,00 eura, nakon dobiti od 12.427,00 eura u 2024. godini, te da na dan 31. prosinca 2025. iskazuje zadržanu dobit od 16.132,00 eura. Kapital i rezerve dužnika iznose 153.865,00 eura, a ukupna imovina 306.748,00 eura, dok ukupne obveze dužnika iznose 152.883,00 eura, od čega kratkoročne 145.473,00 eura i dugoročne 7.410,00 eura.

Dužnik dakle prema vlastitim poslovnim knjigama nije prezadužen, nego mu imovina premašuje obveze za više od 150.000,00 eura, a poslovni rezultat mu se iz godine u godinu poboljšava.

U odnosu na takvo imovinsko stanje, iznos neizvršenih osnova za plaćanje na koji se sud poziva (19.103,28 eura) čini oko 6 % ukupne imovine dužnika, a tražbina Republike Hrvatske od 9.789,99 eura oko 3 %.

Riječ je o iznosima koji su u odnosu na imovinu i poslovne rezultate dužnika razmjerno mali, pa teškoće s njihovim podmirenjem upućuju na privremenu nelikvidnost, a ne na trajniju nesposobnost za plaćanje. Uz to, dužnik obavlja sezonsku ugostiteljsku djelatnost u Marini Vrsar, pa njegovi novčani priljevi prirodno osciliraju tijekom godine, što je sud također propustio uzeti u obzir.

Žalitelj ističe kako dužnik i dalje aktivno posluje što je vidljivo i prema podacima Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje koje navodi sama FINA u prijedlogu. Uvidom u iste, vidljivo je kako dužnik ima pet zaposlenih, što je žalitelj kao član uprave dužnika i potvrdio na ročištu. Dužnik je vlasnik poslovnog prostora površine 85 m² s vanjskom terasom u Marini Vrsar (suvlasnički dio 85/1792, E-3, zk.ul. 358, k.o. Vrsar) i opreme u njemu, pomoću kojih kontinuirano ostvaruje prihode.

[5] Dodatno, sud u rješenju nije utvrdio strukturu neizvršenih osnova za plaćanje, iako je evidentirani iznos u kratkom razdoblju porastao s 8.432,38 eura (stanje na dan 28. rujna 2026. prema dokumentaciji uz prijedlog Republike Hrvatske) na 19.103,28 eura na dan 22. listopada 2026. godine.

KRIVIĆ, PARIPOVIĆ & PARTNERI odvjetničko društvo d.o.o. | Cibona tower, Trg Dražena Petrovića 3, HR-10000 Zagreb
T +385 / 01 6888 060 | E info@kpp.hr | OIB: 89853552526 | IBAN: Erste & Steiermarkische Bank d.d. HR6324020061101340871 | www.kpp.hr

Osim toga, u točki 3. obrazloženja sud navodi da je uvidom u portal e-blokade na dan 22. listopada 2026. utvrdio ukupan preostali iznos od 19.103,28 eura. Međutim, u tom dijelu obrazloženja nije određeno navedeno trajanje evidentiranih neizvršenih osnova na dan odlučivanja niti identificirana aktualna potvrda Financijske agencije iz koje bi to trajanje proizlazilo.

Sud, dakle, nije jasno utvrdio niti obrazložio je li na dan odlučivanja, odnosno 22. listopada 2026. i dalje postojala blokada u neprekinutom trajanju od 60 dana.

[6] Žalitelj dalje navodi kako se pobijano rješenje temelji na pogrešnoj primjeni članka 2., 6. i članka 128. SZ-a, odnosno da je sud pogrešno primijenio materijalno pravo.

Prema članku 6. stavku 1. SZ-a dužnik je nesposoban za plaćanje ako nije u mogućnosti trajnije ispunjavati svoje dospjele novčane obveze. Odredba članka 6. stavka 2. točke 1. SZ-a, prema kojoj se smatra da je dužnik nesposoban za plaćanje ako u Očevidniku redoslijeda osnova za plaćanje ima evidentirane neizvršene osnove za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana, ne propisuje samostalan stečajni razlog, nego oborivu zakonsku predmnjevu kojom se olakšava utvrđivanje stečajnog razloga iz stavka 1. tog članka.

Predmnjeva se može oboriti dokazima da je dužnik, unatoč blokadi računa, sposoban trajnije ispunjavati svoje obveze, a sud je dužan takve dokaze ocijeniti prije nego što otvori stečajni postupak.

Prvostupanjski sud je pogrešno primijenio navedenu predmnjevu kao neoborivu i otvorio stečajni postupak isključivo na temelju eventualnog trajanja blokade, iako su u spisu postojali dokazi koji predmnjevu obaraju: pozitivan poslovni rezultat u dvije uzastopne godine, pozitivan kapital, imovina koja za više od 150.000,00 eura premašuje ukupne obveze, aktivno poslovanje s pet zaposlenih te izjava uprave o namjeri podmirenja duga.

Iznos dospjelih neplaćenih obveza od 19.103,28 eura nesrazmjerno je malen u odnosu na imovinu dužnika od 306.748,00 eura i njegov kapital od 153.865,00 eura, pa se iz njega ne može izvesti zaključak o trajnijoj nesposobnosti za plaćanje.

Prema članku 2. SZ-a, svrha stečajnog postupka skupno je namirenje vjerovnika dužnika unovčenjem njegove imovine i podjelom prikupljenih sredstava. Stoga, rješenje kojim se otvara stečajni postupak nad dužnikom koji posluje s dobiti i prema vlastitim poslovnim knjigama nije prezadužen, suprotno je članku 2. SZ, s obzirom da vjerovnici, odnosno predlagatelji svoje tražbine mogu namiriti i u redovnim ovršnim postupcima.

[7] Dodatno, prvostupanjski sud nije postupio u skladu s člankom 128. stavkom 6. SZ, kojim je propisano da se rješenje o otvaranju stečajnoga postupka ili odbijanju prijedloga donosi na ročištu radi rasprave o pretpostavkama za otvaranje stečajnoga postupka, a najkasnije u roku od tri dana nakon njegova zaključenja.

Ročište radi rasprave o pretpostavkama za otvaranje stečajnoga postupka održano je 02. rujna 2026., uz sudjelovanje zakonskog zastupnika dužnika. Na njegovu završetku sud je odredio da će odluka biti donesena u pisanom obliku. Pobijano rješenje doneseno je tek 22. listopada 2026., dakle znatno nakon isteka zakonom propisanog roka.

Žalitelj navodi da je ovaj propust potrebno razmotriti u povezanosti s daljnjim tijekom postupka. Sud je nakon dovršenog ročišta pribavljao dodatne podatke o imovini dužnika i na njima zasnovao svoja utvrđenja.

KRIVIĆ, PARIPOVIĆ & PARTNERI odvjetničko društvo d.o.o. | Cibona tower, Trg Dražena Petrovića 3, HR-10000 Zagreb
T +385 / 01 6888 060 | E info@kpp.hr | OIB: 89853552526 | IBAN: Erste & Steiermarkische Bank d.d. HR6324020061101340871 | www.kpp.hr

Stoga je za ocjenu zakonitosti pobijanog rješenja potrebno ispitati ne samo prekoračenje roka za odlučivanje nego i je li dužniku prije donošenja odluke omogućeno raspravljanje o naknadno pribavljenim odlučnim podacima.

Rješenje o otvaranju stečajog postupka doneseno je 22. listopada 2026., tek nakon naknadnog prijedloga Republike Hrvatske od 30. rujna 2026. i pribavljanja dodatnih dokaza o imovini i blokadi, s time da nije obrazloženo je li rasprava ponovno otvorena niti je li dužniku omogućeno očitovanje o toj naknadnoj činjeničnoj i dokaznoj osnovi.

Žalitelj stoga ističe još jednu bitnu povredu članka 128. stavka 6. SZ, u vezi s člankom 354. stavkom 1. ZPP-a i člankom 10. SZ-a, u mjeri u kojoj je opisano postupanje bilo ili moglo biti od utjecaja na pravilnost odluke.

Također, propuštanjem da se dužniku omogući očitovanje o naknadnom prijedlogu i odlučnim dokazima, dovedeno je u pitanje ostvarivanje njegova prava na raspravljanje pred sudom, zbog čega se ističe i bitna povreda iz članka 354. stavka 2. točke 6. ZPP-a.

[8] Slijedom svega navedenog, žalitelj predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske žalbu usvoji, pobijano rješenje Trgovačkog suda u Pazinu poslovni broj St-248/2026-24 od 22. listopada 2026. preinači tako da odbije prijedloge Financijske agencije i Republike Hrvatske za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom, podredno da pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak, uz naknadu troškova žalbenog postupka zajedno sa zateznim kamatama.

Florim Seferi,
po punomoćniku:

Damjan Krivić

Digitally signed by Damjan Krivić
Date: 2026.11.06 17:25:50 +01'00'

Damjan Krivić, odvjetnik

Trošak:

Sastav žalbe:	625,00 EUR
PDV 25%:	156,25 EUR
+ pristojba na žalbu	140,00 EUR
Ukupno:	**921,25 EUR**

KRIVIĆ, PARIPOVIĆ & PARTNERI odvjetničko društvo d.o.o. | Cibona tower, Trg Dražena Petrovića 3, HR-10000 Zagreb
T +385 / 01 6888 060 | E info@kpp.hr | OIB: 89853552526 | IBAN: Erste & Steiermarkische Bank d.d. HR6324020061101340871 | www.kpp.hr